Subota, 15.09.2012.g.

Taj isti dan, prošlu nedjelju, kada sam doživio dizanje i pad svoje

oholosti, I VELIKU RADOST NA KRAJU, SPOZNAJUĆI U SVEMU

TOME PRISUTNOST GOSPODINOVU, doživio sam i još neke prekrasne

trenutke.

Čitajući, i doživljavajući u sebi, životopis blažene **ALEKSANDRINE**

MARIE DA COSTA.

A ta knjiga, koju sam nedavno kupio, i na čiju me kupnju potaknula

njezina prva stranica, s koje su me gledale PREKRASNE DJEVOJAČKE

OČI, I RADOSTAN OSMJEH, govori o TRPLJENJU, O MOLITVI

PUTEM TRPLJENJA, O RADOSTI TRPLJENJA.

A na današnjoj misi sam čuo i upamtio riječi da se **TRPLJENJEM**

PROČIŠĆAVA DUŠA.

Po tome je draga Aleksandrina došla pred Gospodina čiste duše, ravno u

Njegovo kraljevstvo.

Jer, puno je trpjela. Naime, s nekih 15 godina ostala je uzeta radi pada s

prozora, bježeći od napada i čuvajući svoje djevičanstvo. Tako je živjela u

krevetu sve do svoje smrti.

(…***idu mi suze… plačem suze slave, suze zahvale Gospodinu***

za dragu sestru ALEKSANDRINU…)

Davno prije sam čuo da je postojala neka žena, svetica, koja nije dugo

godina ništa ni jela ni pila nego je samo svakodnevno primala

EUHARISTIJU, SVETU PRIČEST, ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA.

TADA TO NISAM ZNAO, SADA ZNAM, DA JE TO BILA BLAŽENA

ALEKSANDRINA, MARIJA DA COSTA, KOJA JE POSLJEDNJIH 13

GODINA I 7 MJESECI ŽIVJELA SAMO OD ŽIVOGA GOSPODINA

ISUSA KRISTA KOJEGA JE SVAKI DAN PRIMILA U HOSTIJI.

A zvali su je i ***BOLESNICA S KALVARIJE,*** ZATO JER JE

NEKOLIKO GODINA, OD LISTOPADA 1938. GODINE DO OŽUJKA

1942. GODINE, SVAKI DAN OD PODNEVA DO 3 SATA POPODNE

TRPJELA ISUSOVE MUKE.

GOSPODIN ISUS JOJ JE OBJAVIO DA

ĆE JOJ DATI PATNJU SVOJE MUKE KAO

IZVANJSKI ZNAK SVOJE VOLJE DA SE

SVIJET POSVETI MARIJINU

BEZGREŠNOM SRCU.

SVAKI DAN, U ISTO VRIJEME,

OČITOVALE SU SE U NJOJ, I NA NJOJ,

BOLI GOSPODINOVE, JEDNA ZA

DRUGOM; OD MASLINSKOG VRTA DO

POSLJEDNJEG UZDAHA NA KRIŽU.

TEK KADA JE TE GODINE NAPRAVLJENA PRIPREMA ZA

POSVEĆENJE SVIJETA BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINOM,

PRESTALE SU TE BOLI DRAGE SESTRE ALEKSANDRINE.

Naravno, sve su to pomno kontrolirali i ispitivali razni liječnici i teolozi. I

nisu mogli naći nikakvih realnih znanstvenih dokaza zašto se to sve njoj

događalo. Jer je ona cijelo vrijeme, hodala, klečala, ležala i sve drugo kao

i GOSPODIN ISUS na svom putu iz Maslinskog vrta do smrti na

Kalvariji.

Četiri godine kasnije draga Aleksandrina zapisala je u dnevnik:

''BOL JE ONO ŠTO JE NAJMUDRIJE.

BOL JE NAJUZVIŠENIJA ŠKOLA.

NIŠTA NAS BOLJE NE POUČAVA DA

LJUBIMO ISUSA KAO BOL.

BOL NAS VODI I SJEDINJUJE U HODU

S NJIM."

O ovim riječima sam dosta razmišljao, i još ću se na njih vraćati.

Jer osjećam veliki misterij i povezanost

DUHOVNOG SVIJETA, KRALJEVSTVA

BOŽJEG, I NAŠEG, OVOZEMALJSKOG

SVIJETA, KROZ NAŠU MUKU I

TRPLJENJE NA OVOM SVIJETU, MUKU

GOSPODINA ISUSA KRISTA KOJU JE

TRPIO ZA NAS OD MASLINSKOG VRTA

DO SMRTI NA KRIŽU, NA KALVARIJI, I

NAŠ DOLAZAK U BOŽJE KRALJEVSTVO.

TOLIKO SAM SIGURAN DA JE SVE TO

TAKO POVEZANO!

SAMO MI OBIČNI LJUDI, GRJEŠNICI, TO NE MOŽEMO SPOZNATI.

NIJE NAM DANO RADI NAŠIH GRIJEHA, ŽIVOTA U GRIJEHU,

ZBOG SUPROTSTAVLJANJA DUHOVNOM RASTU RADI TOGA JER

SE TEŠKO ODRIČEMO GRIJEŠNOG ŽIVOTA.

A POGOTOVO ŠTO SE VRLO TEŠKO OPREDJELJUJEMO ZA

TRPLJENJE, ZA NOŠENJE BOLI, ZA SPASENJE DRUGIH A TAKO

SEBE.

MALO JE ONIH KOJI SU SPREMNI TRPJETI, STRPLJIVO I

TRAJNO, U SVOJIM ŽIVOTIMA.

ZLI NAS UVJERAVA DA TRPJETI NE TREBAMO, DA SU DRUGI

ZA TO KRIVI, DA MORAMO SLOBODNO ŽIVJETI I UŽIVATI,

ČINITI ŠTO ŽELIMO, DA ĆE NAM ON OMOGUĆITI LAGANI

ŽIVOT SAMO NEKA SE OPREDJELIMO ZA UŽIVANJE, BEZ

ODRICANJA I TRPLJENJA, ZA SAMODOPADNOST BEZ

PONIZNOSTI.

I UVJERAVA NAS DA JE ON SLOMIO GOSPODINA ISUSA KRISTA

KROZ NJEGOVU PATNJU I SMRT NA KRIŽU.

DA JE ISUS BIO ALI DA JE ON SAMO ČOVJEK KOJI JE UMRO

KAKO ĆEMO I SVI MI.

A ON JE JOŠ K TOME PATIO.

Ali, GOSPODIN, u kojeg toliko čvrsto ja

vjerujem, nam malo - malo pošalje neke

svjedoke koji rasture zloga i sve

njegove navode, sve ono što on nama

ljudima toliko često servira.

Npr. ovisnost, prekomjerno uživanje u hrani, piću i jelu.

Draga Aleksandrina je od 27. ožujka 1942. godine, sve do svoje

smrti, 14. listopada 1955. godine, živjela samo od hostije, svete pričesti,

ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KOJEG JE SVAKI DAN PRIMALA U

SEBE.

I TRINAEST GODINA NIJE NIŠTA DRUGO JELA NI PILA.

ISUS JOJ JE OBJASNIO: "Oduzeo sam ti

hranu. Učinio sam to i učinit ću da

živiš samo od mene, kako bi se ljudima

jasno očitovala moja moć, moje

postojanje."

Naravno da su je pregledavali i ispitivali, kontrolirali razni doktori i drugo

osoblje. Nekad i po 40 dana i noći.

No, mogli su samo napisati, kao jedan specijalist za nervne i reumatske

bolesti s Kraljevske medicinske akademije u Madridu: "Potpuno smo sigurni da, za 40 dana promatranja, bolesnica nije jela ni pila…

Potvrđujemo , također, da su Aleksandrinina težina, temperatura, disanje,

tlak, bilo i krv, ostali nepromijenjeni, te da su se njezine mentalne

sposobnosti pokazale posve normalnima, stalnima i lucidnima… Glede

pojava promatranih petkom, oko 15 sati, mislimo da pripadaju području

mistike, koja se o tome mora izjasniti."

NAIME, SVIH TIH 13 GODINA TOČNO U 15 SATI, SVAKI PETAK

I SVAKU PRVU SUBOTU U MJESECU, ALEKSANDRINA JE POLA

SATA ZAPALA U EKSTAZU. U STANJU ZANOSA ALEKSANDRINA

JE GOVORILA JASNO I SAVRŠENO: MOGLO SE ZAPISATI SVE

ŠTO JE GOVORILA I ŠTO JE ISUS GOVORIO KROZ NJEZINA

USTA.

Iz ekstaza se budila kao malo dijete nakon dugog sna, okrjepljena, sjećala

se točno svega što se dogodilo, ispravljala je i dopunjavala ono što bi

netko, tko je prisustvovao ekstazi, krivo zapisao.

"PRIPADAJU PODRUČJU MISTIKE…" ha, ha, ha..

Tako znanost tumači našu vjeru i

duhovnost u GOSPODINU ISUSU

KRISTU, svjedočenje za NJEGA i

NJEGOVE OBJAVE.

Trpljenje te predrage sestre bilo je

ogromno. Gospodin Isus ju je za to

odabrao i ona je to radosno prihvatila.

ZA POSVEĆENJE SVIJETA BEZGREŠNOM

SRCU MARIJINOM I SPAS GRJEŠNIKA,

I POSEBNO ZA SVEĆENIKE, NAJPRIJE

PAPU.

Bilo je tu još puno raznih muka i trpljenja.

Dvije godine, 1937 i 1938.g., Gospodin je dopustio đavlu da muči

Aleksandrinu, ali s određenom mu slobodom. Mučio ju je s strašnim

duhovnim i tjelesnim mukama. Razbacivao ju po sobi, govorio joj da se

ubije, govorio joj protiv Gospodina i trpljenja, itd.

A zadnje dvije godine života nije ni spavala na krevetu jer su joj se kosti

mrvile i raspadale pa je morala spavati na tvrdoj dasci. Nije mogla

podnijeti nikakvo svjetlo nego je u sobici bio mrak, imala je česte

bubrežne napade, upalu leđne moždine, itd.

U DNEVNIKU IZ POSLJEDNJIH DANA

OMAKLA JOJ SE REČENICA KOJA

DUBOKO PONIČE U TAJNU PATNJE:

"ISCIJEDILA SAM SE ZA GRJEŠNIKE."

A 7. siječnja 1955.g. Isus joj je šapnuo: "ZA TEBE SE NE MOGU

PRONAĆI VIŠE NIKAKVE PATNJE… TVOJE POSLANJE NA ZEMLJI

VEOMA ĆE SE BRZO DOVRŠITI, VJERUJ MI. NEBO JE TVOJE.

GORE ĆEŠ NASTAVITI SVOJE POSLANJE."

A duboko su me dirnule riječi koje je draga Aleksandrina rekla nekoliko

sati prije smrti jednoj skupini ljudi koji su joj bili u posjeti:

"NEMOJTE GRIJEŠITI. SVIJET NE

VRIJEDI NIŠTA.

ČESTO SE PRIČEŠĆUJTE.

MOLITE KRUNICU SVAKI DAN.

ZBOGOM, DOVIĐENJA NA NEBU."

I na kraju, sav dirnut, posebno sam upamtio riječi koje je GOSPODIN

ISUS rekao dragoj Aleksandrini da će GORE NASTAVITI SVOJE

POSLANJE.

A TO ZNAČI DA JOJ SE TREBA MOLITI I ONA ĆE NAŠE

MOLITVE NOSITI PRED GOSPODINA I ZAGOVARATI NAŠE

POTREBE.

JA SAM VEĆ ODLUČIO DA ĆU NABAVITI NJEZINU SLIKU, DATI

JU BLAGOSLOVITI, I STAVITI NA ZID U SOBI, KAKO BI JOJ SE

MOGAO MOLITI NA NEKU NAKANU, KAKO ĆU OSJETITI PORIV.

Ostaje još samo da prepišem ovdje MOLITVU ZAHVALE s kraja

knjižice:

"BOŽE,

DOBRI I MILOSRDNI OČE,

KOJI SI NAM DAROVAO

BLAŽENU ALEKSANDRINU

ZATO DA U SVAKOM KUTU

SVIJETA

ZAPALI OGANJ

LJUBAVI

ZA EUHARISTIJU

I ZA EVANĐELJE,

UČINI DA I MI,

ISPUNJENI TVOJIM DUHOM,

BUDEMO ODUŠEVLJENI SVJEDOCI

TVOJE MILOSRDNE LJUBAVI,

KOJA SE NAPREKIDNO DARIVA

I SPAŠAVA NAS.

TO TE MOLIMO

PO ISUSU KRISTU,

GOSPODINU NAŠEMU.

AMEN.'

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.